

Анонимизиран текст

Превод

C-30/21 – 1

Дело C-30/21

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

19 януари 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Amtsgericht Lennestadt (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

11 януари 2021 г.

Ищец:

Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt., Nationale Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs AG

Ответник:

NW

Amtsgericht Lennestadt

Определение

по дело

Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt., Nationale Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs AG / NW

Amtsgericht Lennestadt (Районен съд Ленещад)

на 11.1.2021 г.

[...]

определи:

Спира производството по делото.

Отправя до Съда на Европейския съюз следния преюдициален въпрос на основание член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз:

Трябва ли член 1, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела да се тълкува в смисъл, че в приложното му поле попада съдебно производство, образувано по искане на дружество с публичен капитал срещу физическо лице с местожителство в друга държава членка, за събиране на такса със санкционен характер поради неправомерното използване на платен пътен участък?

Мотиви: [ориг. 2]

Ищецът е унгарско акционерно дружество със седалище в Будапеща и предявява срещу живеещия в Германия ответник претенции за т.нар. „заместваща такса за изминато разстояние“ („допълнителна такса“) за движение по платената магистрална мрежа в Унгария. Наименованието на ищеца на немски език гласи Nationale Mauterhebung Geschlossene Dienstleistungs-AG (NMGD AG) (Затворено акционерно дружество за предоставяне на услуги по събиране на национални такси за изминато разстояние) (наричано по-нататък „NMGD AG“).

А) Правно основание/национално законодателство

Унгарският закон за движението по пътищата предвижда в член 15, параграф 1, че министърът може с наредба да предвиди, че за движението на определени превозни средства се заплаща такса. Член 33/А, параграф 1 предвижда, че за ползването на посочените в отделен закон обществени автомобилни пътища за определен срок се заплаща такса (такса за ползване), а в случай на неплащане — допълнителна такса. В това отношение запитващата юрисдикция препраща към приложения към преписката преведен откъс от унгарския закон за движението по пътищата [...].

На основание на това оправомощаване по закон е издадена Наредба № 36/2007 (III. 26.) GKM на министъра на икономиката и транспорта за таксата за изминато разстояние по магистрали, автомобилни и главни пътища (наричана по-нататък Наредбата за таксата за изминато разстояние). В преписката е включен и нейният превод, към който запитващата юрисдикция препраща [...].

Регистрираният притежател на превозното средство носи отговорност за заплащането на таксите, определени в Наредбата за таксата за изминато разстояние. Това следва пряко от член 15, параграф 2 от унгарския Закон за движението по пътищата.

Член 7/A, параграф 7 от Наредбата за таксата за изминато разстояние предвижда, че допълнителната такса (във връзка с това понятие вж. непосредствено по-долу) се събира от ищеца. Съгласно на член 1 от Наредбата за таксата за изминато разстояние използването на платени пътища „се извършва в рамките на гражданско правоотношение“.

Размерът на редовната такса е уреден в член 6 от Наредбата за таксата за изминато разстояние. Така например за обикновен лек автомобил по член 6, параграф 1, буква а), категория D1 трябва да се заплати такса за една седмица в размер на 2 975,00 HUF (член 6, параграф 6 от Наредбата за таксата за изминато разстояние). Това съответства на такса в размер на почти 10,00 EUR. [ориг. 3]

Член 7/A, параграф 1 от Наредбата за таксата за изминато разстояние предвижда, че когато при проверка автомобилът не разполага с валидна винетка, се заплаща допълнителна или последваща такса.

В член 7/A, параграф 10 във връзка с точка 1 от приложение 1 към Наредбата за таксата за изминато разстояние е уреден размерът на тази последваща такса. В случай на плащане в срок от 60 дни от получаването на поканата за плащане последващата такса е в размер на 14 875,00 HUF, което се равнява на почти 50,00 EUR. Ако плащането не се извърши в срок от 60 дни от получаване на поканата за плащане, допълнителната такса се увеличава на 59 500,00 HUF, което се равнява на приблизително 190,00 EUR.

Б) Събиране на допълнителни такси

Ищецът е упълномощил дружеството Ungarische Autobahn Inkasso GmbH (наричано по-нататък „UAI GmbH“), със седалище в Егенфелден, като му е възложил да издирва регистрирани в Германия моторни превозни средства, за които е наложена допълнителната такса — съответно техните притежатели — и да събира заместващата такса за изминато разстояние.

UAI GmbH осъществява издирването въз основа на изготвени от електронна система снимки на съответните регистрационни номера на моторните превозни средства, чрез които се установяват извършените със съответните превозни средства предполагаеми нарушения на задължението за заплащане на такса за изминато разстояние. Въз основа на регистрационните номера на моторните превозни средства UAI GmbH прави справка кои са държателите на моторните превозни средства, след което редовно изпраща първа покана за заплащане на обикновената допълнителна такса в размер на

14 875,00 HUF. Изчислената въз основа на това стойност в евро варира в зависимост от обменния курс.

Наред със самата заместваща такса UAI GmbH претендира същевременно и направените разноски по събиране на вземанията. Освен това на длъжника се фактурират разноските по установяването на държателя на превозното средство.

Ако не е извършено плащане след първата покана за плащане, в последващи покани за плащане се претендира плащането на увеличената допълнителна такса в размер на 59 500,00 HUF. И в този случай стойността в евро варира в зависимост от обменния курс.

В) Спорното вземане

Ответникът е притежател на превозно средство с германски регистрационни номера [...]. С това превозно средство ответникът във всички случаи изминава кратко разстояние по платен път на 19.12.2019 г. в 23:24 ч., като след като се движи в продължение на около 15—20 км, закупува електронна винетка от бензиностанция. **[ориг. 4]**

С покана за плащане от 10.3.2020 г. [...] упълномощеното от ищеца UAI GmbH иска заплащането на заместващата такса и допълнително начислени такси.

След като ответникът не реагира, с последваща покана за плащане от 13.5.2020 г. е поискано плащането на увеличената допълнителна такса в размер на 59 500,00 HUF, равняваща се на 178,89 EUR. Освен това се претендират разноски по обработването, предварителни разходи във връзка със справка за установяване на държателя на моторното превозно средство, обща сума за предварително направени разходи и данък върху оборота. Относно подробностите запитващата юрисдикция препраща към поканите за плащане от 10.3.2020 г. и 13.5.2020 г. [...]

С иска си ищецът понастоящем предявява претенция на обща стойност 260,76 EUR. Според него е налице гражданскоправен спор. Поради това делото било подсъдно на запитващата юрисдикция. Според ищеца в това отношение са релевантни нормите на съответната държава, от които произтича материалното право на предявилия претенции субект и неговото право на иск. Ето защо съгласно член 1 от унгарската Наредба за таксата за изминато разстояние следвало да се приеме, че било налице гражданско правоотношение. Впрочем това произтичало и от факта, че правоотношението между предявилия претенцията субект — ищеца — и участниците в движението по пътищата било гражданско. Закупуването на винетката водело до двустранен договор, с който участникът в движението по пътищата придобивал временно право да ползва пътищата за определено превозно средство. Ищецът също така не издавал административни актове, а

предявявал вземането си с обикновена покана за изпълнение. При всички положения било необходимо воденето на гражданско изпълнително производство.

Ответникът оспорва иска, като твърди, че е закупил винетка. Освен това той изразява съмнения относно компетентността на съда и нарушение на обществения ред.

Г) Въпросите на запитващата юрисдикция

При проверката на своята компетентност запитващата юрисдикция следва да реши дали международната компетентност се определя съгласно разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела [ориг. 5] (преработен текст), Регламент „Брюксел Ia“). В това отношение запитващата юрисдикция има сериозни съмнения дали настоящият спор представлява гражданско дело по смисъла на член 1 от Регламента или, напротив, е публичноправен спор, към който Регламентът не се прилага. Във връзка с това запитващата юрисдикция приема, че отговорът на този въпрос не се урежда от националното право, както твърди ищецът, а напротив, изисква самостоятелно тълкуване. Понятието за граждански и търговски дела трябва да се тълкува, като се вземат предвид целите и системата на Регламента, акто и общите принципи, които произтичат от съвкупността от националните правни системи (решения на Съда от 14 октомври 1976 г., *LTU Lufttransportunternehmen GmbH & Co. KG/Eurocontrol*, 29/76, ECLI:EU:C:1976:137 и от 11 юни 2015 г., *Fahnenbrock* и др., C-226/13, C-245/13 и C-247/13, EU:C:2015:383, т. 35).

В производство, което в най-широк смисъл също се отнася до автомобилния транспорт, Съдът вече е приел, че в приложното поле на Регламента попада производство по принудително изпълнение, образувано по искане на притежавано от административно-териториална единица дружество, срещу физическо лице с местожителство в друга държава членка за събиране на неплатено задължение за паркиране на обществен паркинг, чиято експлоатация е възложена на посоченото дружество от същата административна единица, което задължение няма никакъв наказателен характер, а представлява обикновена насрещна престация за извършена услуга (решение от 9 март 2017 г., *Pula Parking d.o.o./Tederahn*, C-551/15, ECLI:EU:C:2017:193).

Запитващата юрисдикция обаче счита, че посоченото по-горе разрешение не може да се приложи към настоящия спор. В казуса по делото, по което е постановено решението от 9 март 2017 г., на участника в движението е издаден талон за паркиране (решение от 9 март 2017 г., [*Pula Parking d.o.o./Tederahn*, C-551/15,] т. 16). В настоящия случай положението би било

сходно, ако ответникът беше закупил винетка, като е необходимо да се изясни въпросът дали по този начин действително би бил сключен граждански договор, или дали напротив, е налице публичноправна такса за държавна услуга, не на последно място и поради обстоятелство, че съответните национални разпоредби попадат (и) в обхвата на Директиви 1992/62/ЕО и 2006/38/ЕО. [ориг. б]

В случая обаче, на първо място, ответникът не е закупил винетка, именно поради което ищецът претендира такса, която съгласно превода на немски език на представените унгарски законодателни актове е означена като „допълнителна такса“ или „последваща такса“, вместо (а не в допълнение към) същинската такса за изминато разстояние (вж. поканите за плащане от 10.3.2020 г. и 13.5.2020 г.). Според запитващата юрисдикция това представлява едностранно налагана и установена с публичноправна норма такса със санкционен характер, която не представлява само насрещна престация за извършена услуга (за разлика от установеното в решение от 9 март 2017 г., Pula Parking d.o.o./Tederahn, C-551/15, вж. т. 36). При това положение запитващата юрисдикция счита, че има сериозни основания да се приеме, че определянето и събирането на тази такса със санкционен характер да се квалифицира като акт на публичен орган, в резултат на което разпоредбите на Регламента не са приложими.